

“मीठे बच्चे- विशाल बुद्धि बनेर पूरा विश्वलाई दुःखधामबाट सुखधाम, पतितबाट पावन बनाउने सेवा गर्नु छ। आफ्नो समय बचाउनु छ, व्यर्थ गुमाउनु हुँदैन।”

प्रश्न:- यस ज्ञान मार्गमा स्वस्थ को हो र अस्वस्थ को हो?

उत्तर:- स्वस्थ ऊ नै हो, जसले विचार सागर मन्थन गरेर जीवनमा रमणिकताको अनुभव गर्छ र अस्वस्थ ऊ हो, जसको विचार सागर मन्थन हुँदैन। जसरी गाईले भोजन खान्छ अनि सारा दिन उगारिरहन्छ, मुख चलिरहन्छ। मुख चलेन भने थाहा हुन्छ बिरामी छ, यो पनि त्यस्तै हो।

गीत:- हामरे तीर्थ न्यारे है...

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा सिकीलधे बच्चाहरू बेहद बाबाको पासमा आउँछन् नै ताजा हुनको लागि किनकि बच्चाहरूलाई थाहा छ- बेहदका बाबा सँग बेहद विश्वको बादशाही मिल्छ। यो कहिल्यै भुल्नु हुँदैन। यो सदैव याद रह्यो भने पनि बच्चाहरूलाई अपार खुशी रहन्छ। बाबाले यो ब्याज जुन बनाउन लगाउनु भएको छ, यसलाई हिँड्दा-डुल्दा घरी-घरी हेरिराख। ओहो! भगवान्को श्रीमतले म यो बनिरहेको छु। ब्याजलाई हेरेर बाबा-बाबा भनिराख। अनि सदैव स्मृति रहन्छ, हामी बाबाद्वारा यी (लक्ष्मी-नारायण) बन्छौं। त्यसैले बाबाको श्रीमतमा चलनु पर्छ नि। मीठो बच्चाहरूको धेरै विशाल बुद्धि चाहिन्छ। सारा दिन सेवाको नै विचार चलिरहोस्। बाबालाई त ती बच्चा चाहिन्छ जो सेवा विना रहन सक्दैनन्। तिमी बच्चाहरूले सारा विश्वमाथि घेरा हाल्नु छ अर्थात् पतित दुनियाँलाई पावन बनाउनु छ। सारा विश्वलाई दुःखधाम देखि सुखधाम बनाउनु छ। राम्रा विद्यार्थीलाई देखेर शिक्षकलाई पनि पढाउन आनन्द आउँछ। तिमी त अहिले विद्यार्थीका साथ-साथै धेरै उंच शिक्षक भएका छौ। जति राम्रा शिक्षक, त्यति धेरैलाई आफू समान बनाउँछन्। कहिल्यै थाक्दैनन्। ईश्वरीय सेवामा धेरै खुशी रहन्छन्। बाबाको मदत मिल्छ। यो धेरै बेहदको व्यापार पनि हो- व्यापारीहरू नै धनवान बन्छन्। उनीहरू यस ज्ञानमार्गमा पनि धेरै खुशी हुन्छन्। बाबा पनि बेहदका व्यापारी हुनुहुन्छ नि। व्यापार धेरै फस्टक्लास छ, तर यसमा धेरै साहस धारण गर्नु पर्छ। नयाँ-नयाँ बच्चाहरू पुराना भन्दा पनि पुरुषार्थमा अगाडि जान सक्छन्। हरेकको आ-आफ्नो तकदिर छ, पुरुषार्थ पनि हरेकले आ-आफ्नो गर्नु छ। आफ्नो पूरा जाँच गर्नु पर्छ। यस्ता जाँच गर्नेहरू एकदम रातदिन पुरुषार्थमा लाग्छन्। भन्छन् हामीले आफ्नो समय किन व्यर्थ गुमाउने? जतिहुन सक्छ समय बचाउनु छ। आफू सँग पूरा प्रण गर्छन्, मैले बाबालाई कहिल्यै भुल्दिनँ भनेर। छात्रवृत्ति लिएर नै छोड्छन्। यस्ता बच्चाहरूलाई फेरि मदत पनि मिल्छ। यस्ता पनि नयाँ-नयाँ पुरुषार्थी बच्चाहरू तिमीले देख्छौ, साक्षात्कार गरिरहन्छन्। जसरी सुरुमा भयो त्यही फेरि अन्तिममा देख्नेछौ। जति नजिक हुँदै जान्छौ त्यति खुशीमा नाँचिरहनेछौ। अर्कातिर रगतको खेल पनि चलिरहन्छ।

तिमी बच्चाहरूको ईश्वरीय दौड चलिरहेको छ। जति अगाडि दौडिँदै जान्छौ त्यति नयाँ दुनियाँको दृश्यहरू पनि नजिक आउँदै जान्छन्। खुशी बढ्दै जान्छ। जसलाई दृश्यहरू नजिक देखिँदैनन् उसलाई खुशी पनि हुँदैन। अहिले त कलियुगी दुनियाँ देखि वैराग्य र सत्ययुगी दुनियाँ सँग धेरै प्यार हुनु पर्छ। शिव बाबा याद रहनुभयो भने स्वर्गको वर्सा पनि याद रहन्छ। स्वर्गको वर्सा याद रह्यो भने शिव बाबा पनि याद रहनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ अहिले हामी स्वर्ग तर्फ गइरहेका छौं, खुट्टा नर्क तर्फ छ, टाउको स्वर्ग तर्फ छ। अहिले त सानो-ठूलो सबैको वानप्रस्थ अवस्था छ। बाबालाई सदैव यो नशा रहन्छ ओहो! म गएर यी कृष्ण बन्छु।

जसको लागि बच्चीहरूले अगाडि नै सौगात पनि पठाइरहन्छन्। जसलाई पूरा निश्चय छ तिनै गोपिकाहरूले सौगात पठाउँछन्, उनीहरूलाई अतीन्द्रिय सुखको भासना आउँछ। हामी नै अमरलोकमा देवता बन्छौं। कल्प पहिला पनि हामी नै बनेका थियौं र फेरि हामीले नै ८४ जन्म लिएका हौं। यो खेल याद रह्यो भने पनि अहो सौभाग्य— सदैव अथाह खुशीमा रहने गर। ठूलो चिट्ठा मिलिरहेको छ। ५ हजार वर्ष पहिला पनि हामीले राज्यभाग्य पाएका थियौं फेरि भोलि पाउँछौं। ड्रामामा निश्चित छ। जसरी कल्प पहिला जन्म लिएका थियौं त्यसरी नै लिन्छौं। उनै हाम्रो माता-पिता हुन्छन्। जो कृष्णका पिता थिए उनै फेरि बन्छन्। यस्तै-यस्तै जसले सारा दिन विचार सागर मन्थन गरिरहन्छन्, उनीहरू धेरै रमणिकतामा रहन्छन्। विचार सागर मन्थन गर्दै नन् अर्थात् अस्वस्थ छन्। गाईले भोजन खाए पछि सारा दिन उगारिरहन्छ, मुख चली नै रहन्छ। मुख चलेन भने बुझिन्छ बिरामी छ, यहाँ पनि त्यस्तै हो।

बेहदका बाबा र दादा दुवैको मीठा-प्यारा बच्चाहरू सँग धेरै प्यार छ, कति प्यारले पढाउनुहुन्छ। कालोबाट गोरो बनाउनुहुन्छ। त्यसैले बच्चाहरूलाई पनि खुशीको पारा चढ्नु पर्छ। पारा चढ्छ यादको यात्राले। बाबाले कल्प-कल्प धेरै प्यारले सेवा गर्नुहुन्छ। ५ तत्त्व सहित सबैलाई पावन बनाउनुहुन्छ। कति ठूलो बेहदको सेवा छ। बाबाले धेरै प्यारले बच्चाहरूलाई शिक्षा पनि दिइरहनुहुन्छ किनकि बच्चाहरूलाई सुधार्ने बाबा वा शिक्षकको नै काम हो। बाबाको हो श्रीमत, जसबाट नै श्रेष्ठ बन्छौं। जति प्यारले याद गर्छौं त्यति श्रेष्ठ बन्छौं। यो पनि चार्टमा लेख्नु पर्छ हामी श्रीमतमा चल्छौं वा आफ्नो मतमा चल्छौं? श्रीमतमा चल्नाले नै तिमी सही बन्छौं। जति बाबा सँग प्रीत बुद्धि हुन्छ त्यति गुप्त खुशी रहन्छ र उच्च बन्छौं। आफ्नो दिल सँग सोध्नु छ यति अपार खुशी मलाई छ! बाबालाई त्यति प्यार गर्छु! प्यार गर्नु अर्थात् याद गर्नु हो। यादले नै सदाको स्वस्थ, सदाको सम्पन्न बन्छौं। पुरुषार्थ गर्नु पर्ने हुन्छ, अब कसैको पनि याद नआओस्। एक शिवबाबाको नै याद होस्, स्वदर्शन चक्र घुमिरहोस् तब प्राण तनबाट निस्कियोस्। एक शिव बाबा दोस्रो न कोही। यही अन्तिम मन्त्र हो अथवा वशीकरण मन्त्र, रावणमाथि जीत प्राप्त गर्ने मन्त्र हो।

बाबाले सम्झाउनुहुन्छ, मीठो बच्चाहरू यति समय तिमी देह-अभिमानमा रह्यौ अब देही-अभिमानी बन्ने अभ्यास गर। दृष्टि परिवर्तन हुनु नै निश्चयबुद्धिको निशानी हो। सबै देहका सम्बन्धलाई भुलेर आफूलाई ईश्वरीय विद्यार्थी मानौं आत्मा भाइ-भाइको दृष्टि होस्, तब नै ब्रह्माकुमार— ब्रह्माकुमारी अर्थात् भाइ— बहिनीको दृष्टि पक्का हुन्छ। सबै-सबै उठेर बाबालाई याद गर— निद्रा आयो भने कमाईमा घाटा पर्छ। अमृतबेला उठेर बाबा सँग मीठो-मीठो कुरा गर। बाबा हजुरले मलाई केबाट के बनाउनुभयो, बाबा कमाल छ हजुरको। बाबा हजुरले हामीलाई अथाह खजाना दिनुहुन्छ, विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ। बाबा हामीले हजुरलाई कहिल्यै भुल्न सक्दैनौं। भोजन खाँदा, काम काज गर्दा बाबा हजुरलाई याद गर्छौं। यस्ता-यस्ता प्रतिज्ञा गर्दा-गर्दै फेरि याद पक्का हुन्छ। अति प्यारा बाबा ज्ञानका सागर पनि हुनुहुन्छ, आनन्दका सागर पनि हुनुहुन्छ। नम्बरएक पतितबाट हामीलाई नम्बरएक पावन बनाउनुहुन्छ। केवल मीठा-प्यारा बाबाको यादमा गदगद हुनु पर्छ। बाबालाई यसरी स्मरण गर्दा भित्र धेरै खुशी हुन्छ। ओहो! म ब्रह्मा सो विष्णु बन्छु। फेरि ८४ जन्म पछि ब्रह्मा बन्छु। फेरि बाबाले मलाई विष्णु बनाउनुहुन्छ। फेरि आधाकल्प पछि रावणले पतित बनाउँछ! कति अचम्मको ड्रामा छ! यो सम्झिएर सदैव हर्षित रहन्छु! शिवबाबाले कति लायक बनाउनुहुन्छ। वाह भाग्य वाह! यस्ता-यस्ता विचार गर्दै एकदम मस्त हुनु पर्छ। वाह! म स्वर्गको मालिक बन्छु। बाँकी मैले धेरै राम्रो

सेवा गर्छु, यसमा मात्र खुशी हुनु छैन। पहिला गुप्त सेवा आफ्नो यो यादको गरिरहनु छ। अशरीरी बन्ने अभ्यास गर्नु छ, यसबाट नै तिम्नो कल्याण हुनु छ। अभ्यास भयो भने फेरि घरी-घरी तिमी अशरीरी हुन्छौ। आज बाबाले खास यसमाथि जोड दिनु भएको छ, जसले यो अभ्यास गर्छ उसैले कर्मातीत अवस्था पाउन सक्छ र उच्च पद पाउँछ। यही अवस्थामा बस्दा-बस्दै बाबालाई याद गर्दै घर जाऊन्। दिन-प्रतिदिन यादको चार्ट बढाउनु छ। हेर्नु छ तमोप्रधानबाट सतोप्रधान कति प्रतिशत बनेको छु? कसैलाई दुःख त दिन्न? कुनै देहधारीमा बुद्धि फँसेको त छैन? बाबाको सन्देश कतिलाई दिन्छौं? यस्तो चार्ट राख्यौ भने धेरै उन्नति भइरहन्छ। अच्छा।

अर्को मुरली:-

आज तिमी बच्चाहरूलाई संकल्प, विकल्प, निरसंकल्प अथवा कर्म, अकर्म र विकर्ममाथि सम्झाइन्छ। जबसम्म तिमी यहाँ छौ तबसम्म तिम्नो संकल्प अवश्य चल्छन्। संकल्प नगरेसम्म मनुष्य एक क्षण पनि रहन सक्दैन। अहिले यो संकल्प यहाँ पनि चल्छ, सत्ययुगमा पनि चल्छ र अज्ञानकालमा पनि चल्छ, तर ज्ञानमा आएपछि संकल्प संकल्प होइन, किनकि तिमी परमात्माको सेवा अर्थ निमित्त बनेका छौ, त्यसैले जुन यज्ञ अर्थ संकल्प चल्छ त्यो संकल्प संकल्प होइन त्यो निरसंकल्प नै हुन्छ। बाँकी जुन फाल्तू संकल्प चल्छन् अर्थात् कलियुगी संसार र कलियुगी मित्र सम्बन्धीहरू प्रति चल्छन् तिनलाई विकल्प भनिन्छ, जसबाट नै विकर्म बन्छन् र विकर्मबाट दुःख प्राप्त हुन्छ। बाँकी जुन यज्ञ प्रति अथवा ईश्वरीय सेवा प्रति संकल्प चल्छन् ती निरसंकल्प भए। शुद्ध संकल्प सेवा प्रति चलोस्। हेर बाबा यहाँ बस्नु भएको छ तिमी बच्चाहरूलाई सम्हाल्नको लागि। त्यसैले यस सेवा अर्थ माता पिताको संकल्प अवश्य चल्छ, तर यी संकल्प संकल्प होइनन्, यसबाट विकर्म बन्दैनन्, तर यदि कसैको विकारी सम्बन्ध प्रति संकल्प चल्छ भने त्यसको विकर्म अवश्य नै बन्छ। बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— मित्र-सम्बन्धीहरूको सेवा गर तर अलौकिक ईश्वरीय दृष्टिद्वारा। त्यो मोहको आभास आउनु हुँदैन। अनासक्त भएर आफ्नो कर्तव्य पूरा गर। तर जो कोही यहाँ हुँदा-हुँदै कर्म सम्बन्धमा भएर, त्यसबाट मुक्त हुन नसके पनि उसले बाबाको हात छोड्नु हुँदैन। हात समातेको छ भने केही न केही पद प्राप्त गर्छ। अहिले यो त हरेकले आफूलाई जानेका छन्— ममा कुनचाहिँ विकार छ! यदि कसैमा एक पनि विकार छ भने त्यो देह-अभिमानि अवश्य ठहरिन्छ, जसमा विकार हुँदैन त्यो ठहरियो देही-अभिमानि। कसैमा कुनै पनि विकार छ भने उसले सजायँ अवश्य खान्छ र जो विकारबाट रहित छ ऊ सजायँबाट मुक्त हुन्छ। जसरी हेर कोही-कोही बच्चा छन् जसमा न काम छ, न क्रोध छ, न लोभ छ, न मोह छ उनीहरूले सेवा धेरै राम्रो गर्न सक्छन्। अहिले उनीहरूको धेरै ज्ञान विज्ञानमय अवस्था छ, त्यो त तिमी सबैले पनि भोट दिन्छौ। अहिले यो त जसरी मैले जान्दछु त्यसरी तिमी सबैले जान्दछौ राम्रोलाई सबैले धेरै भोट दिन्छन्। अहिले यो निश्चय गर्नु पर्छ, जसमा केही विकार छ भने उसले सेवा गर्न सक्दैन। जो विकार रहित छ उसले सेवा गरेर अरूलाई आफू समान बनाउन सक्छ त्यसैले आफूमाथि धेरै नै सम्हाल चाहिन्छ। विकारहरू माथि पूर्ण जीत चाहिन्छ। विकल्प माथि पूर्ण जित चाहिन्छ। ईश्वर अर्थ संकल्पलाई निरसंकल्प राख्नु छ।

वास्तवमा निरसंकल्पता त्यसलाई भनिन्छ जुन संकल्प नै नचलोस्, दुःख सुखबाट अलग होओस्। त्यो त अन्त्यमा जब तिमीले हिसाब-किताब चुक्ता गरेर जान्छौ, त्यहाँ दुःख सुखबाट अलग अवस्थामा मात्र कुनै संकल्प चल्दैनन्। त्यस समयमा कर्म अकर्म दुवैबाट पर अकर्म अवस्थामा रहन्छौ।

यहाँ तिमी संकल्प अवश्य चल्छ किनकि तिमी सारा दुनियाँलाई शुद्ध बनाउनको लागि निमित्त बनेका छौ। त्यसैले त्यसको लागि तिमी शुद्ध संकल्प अवश्य चल्छ। सत्ययुगमा शुद्ध संकल्प चल्ने कारणले संकल्प संकल्प हुँदैन, कर्म गर्दा, कर्म हुँदैन, त्यसलाई अकर्म भनिन्छ। बुझ्यौ। अहिले यो कर्म, अकर्म, विकर्मको गति त बाबाले ने सम्झाउनुहुन्छ। विकर्मबाट छुटाउनेवाला त एक बाबा नै हुनुहुन्छ, जसले यो संगममा तिमीलाई पढाइ रहनु भएको छ। त्यसैले बच्चाहरूले आफू माथि धेरै नै सावधानी राख। आफ्नो हिसाब-किताबलाई पनि हेरिराख। तिमी यहाँ आएका छौ हिसाब-किताब चुक्ता गर्न। यस्तो त होइन यहाँ आएर हिसाब-किताब बनाउँदै जाऊ, जुन सजायँ खान परोस्। यो गर्भजेलको सजायँ कुनै कम छैन। त्यही कारणले धेरै पुरुषार्थ गर्नु छ। यो लक्ष्य धेरै उच्च छ त्यसैले सावधानीले चलन पर्छ। विकल्पहरू माथि जित प्राप्त गर्नु छ अवश्य। अहिले कतिसम्म तिमीले विकल्पहरू माथि जित प्राप्त गरेका छौ, कतिसम्म यो निरसंकल्प अर्थात् दुःख-सुखबाट अलग अवस्थामा रहन्छौ, यो तिमीले आफूलाई जान्न सक्छौ। जसले आफूलाई जान्न सक्दैन उसले बाबालाई सोध्न सक्छ किनकि तिमी उहाँका वारिस हौ त्यसैले उहाँले बताउन सक्नुहुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अमृतबेला उठेर बाबा सँग मीठो-मीठो कुराकानी गर। भोजन खाँदा, कामकाज गर्दा बाबाको यादमा रहने गर, देहको सम्बन्धलाई भुलेर आत्मा भाइ-भाइ हुँ— यो दृष्टि पक्का गर्नु छ।
- २) विकल्पहरूमाथि जित प्राप्त गरेर दुःख-सुखबाट अलग निरसंकल्प अवस्थामा रहनु छ। क्रमशः सबै विकारहरूलाई आहुति दिएर योगयुक्त बन।

वरदानः— दिव्य गुणरूपी प्रभु प्रसाद खाने र खुवाउने संगमयुगी फरिश्ता सो देवता भव

दिव्य गुण सबैभन्दा श्रेष्ठ प्रभु प्रसाद हो। यो प्रसादलाई खुब बाँड, जसरी एक अर्कालाई स्नेहको निशानी स्थूल प्रसाद खुवाउँछौ, त्यसैगरी यो गुणहरूको टोली खुवाऊ। जुन आत्मालाई जुन शक्तिको आवश्यकता छ, उसलाई आफ्नो मनसा अर्थात् शुद्ध वृत्ति, भाइब्रेसनद्वारा शक्तिहरूको दान देऊ र कर्मद्वारा गुणमूर्त बनेर, गुण धारण गर्नमा सहयोग देऊ। त्यसैले यही विधिले संगमयुगको जुन लक्ष्य छ “फरिश्ता सो देवता” यो सहजै सबैमा प्रत्यक्ष देखिन्छ।

स्लोगनः— सधैं उमंग-उत्साहमा रहनु— यही ब्राह्मण जीवनको श्वास हो।